

Stilling, som den ærede Minister skaffede sig ved Hjælp af det Forslag, han fremsatte i Fjor. Hver Gang vi komme og tale om vore Jærnbaner og presse den ærede Minister til at vise større Interesse for Jærnbaner ude i Landet og ikke alene at begrænse Interessen til Kjøbenhavn, saa har den ærede Minister en meget magelig Stilling og siger: Jeg har forelagt et Forslag, og havde I taget det, saa havde I maatte faaet Jærnbaner alle sammen, i hvert Fald var der kommet Gang i Støberne. Jeg tror ikke, den ærede Minister skal slippe saa let deraf, den ærede Minister maa kunne sige sig selv, at paa den Maade, han forelagde Forslaget i Fjor, maatte Resultatet blive, at al Forhandling om Jærnbaner standse.

Judenrigsministeren (Singersted):

Det ærede Medlem nævnte ganske vist ikke udtrykkelig forleden, at det havde været min Mening at stoppe Jærnbaneforhandlingerne ved det fremsatte Forslag. Det følger af sig selv, at det ærede Medlem maatte undgaa at sige det, det følger af sig selv, at noget saadant siger man ikke her. Men det ærede Medlem gav en saadan Fremstilling, at det ud ad til let kunde skabe et Billede af, at det var sagt eller antydet paa en saadan Maade, at ingen kunde tvivle om, at Meningen deraf maatte være den, at Ministeren havde gjort det i den Hensigt, saaledes skulde det opfattes, og over for denne Stilling fandt jeg det praktisk rigtigt at sige, at hvis nogen sagde det — jeg siger ikke, det ærede Medlem har sagt det — er det Usandhed, og det tror jeg fuldkommen besjætt og rigtigt fra min Side. Hvad det angaar, at jeg skulde have forudsat, at mit Lovforslag om Koncession vilde stoppe Jærnbanerne, da maa jeg sige, at det er fuldstændig urigtigt. Det har jeg paa ingen Maade troet. Der har været saa megen Iver for at faa private Jærnaneanlæg tidlige, og da man ikke har kunnet komme frem ad de Besje, man har indslaaet, sagde jeg til mig selv: Lad os prøve, om vi ikke kunde komme frem ad en ny Vej. Og det skete i en god Mening. Nu siger det ærede Medlem, at Ministeren jo ikke kom ind paa en Forhandling om de enkelte Baner, men jeg vil svare det ærede Medlem, at hvis man straks i Folketinget havde været paa det reise med, at det ikke var en heldig Vej, man slog ind paa ved mit Forslag, kunde man efter 14 Dages Forløb have frigjort sig derved. Var man gaaet til en Underjøgelse af Sagen og straks kommen til det Resultat, at det ikke var heldigt at gaa denne Vej, kunde man

jo have fremmet Lovforslaget saaledes, at man var bleven fri derfor 14 Dage derefter. Det havde været den simpleste Sag af Verden. For øvrigt tror jeg ikke, at det er nogen Mytke, at Sagen ogsaa er bleven belyst fra den Side, og det ærede Medlem bør ikke sige over for mig, at hvis Regeringens Forslag ikke var fremkommet, var det blevet til noget med Jærnaneanlægene i Fjor, saa havde man bevilget de og de Jærnbanelove, thi det kan det ærede Medlem næppe selv tro paa. Man havde maatte faaet noget mere hyppig Forhandling om Linier og den Slags Ting, men jeg tror ikke, at noget Forslag var blevet gennemført. Jeg anser det altsaa ikke for at have gjort nogen Glæde, at mit Forslag fremkom i Fjor, men jeg tror tværtimod, at vi derved kom til en klarere Stilling, og at det kunde være kommet til at gøre Nytte, hvis man havde taget anderledes paa det og nøjedes med at forbeholde sig sin Stilling. Det ærede Medlem tror, at jeg ved det Forslag har skabt mig en magelig Stilling. Men skulde jeg virkelig have opnaaet en saadan, forekommer det mig, at det ærede Medlem ikke burde misunde mig den, det er ikke saa ofte, at jeg opnaar det. Men det ærede Medlem har ikke Ret. Jeg har tværtimod søgt at komme de Krav i Møde, som ere bleve stillede fra forskellige Sider, og jeg tror, at det, jeg har sagt i den Henseende, er nogenlunde fyldestgørende, idet jeg har sagt, at jeg godt kan forstaa, at man kunde være noget misfornøjet med Forslaget, men at jeg mindre kan forstaa det, naar alt er i Orden og modent til Gennemførelse, saa at man kan spørge mig, om jeg vil prøve paa at gennemføre det. At jeg skulde tage mod Forslag, som ikke ere modne til Gennemførelse, vil hverken det ærede Medlem eller andre kunne faa mig til.

Korsgaard: Det forundrer mig, at den ærede Minister i Fjor har kunnet tro, at det Forslag, han den Gang forelagde, vilde kunne gaa igennem Folketinget. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa de forskellige Betragtninger, som maatte lede til dette Resultat, det vilde føre mig for vidt. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at hvis den ærede Minister kom til at staa i en lidt tvivlsom Stilling over for Befolkningen med Hensyn til hans Interesse for de private Jærnaneanlæg, saa vilde det jo netop ligge i, at han indbragte et saadant Forslag, som ikke kunde komme videre, og om hvilket der ganske naturligt herfra maatte siges, at det i og for sig var umuligt, hvad der jo ogsaa praktisk har bekræftet sig. Deraf